

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 21. marta spriedums (Cour constitutionnelle (Belģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA/État belge

(Lieta C-375/11) ⁽¹⁾

(Telekomunikāciju pakalpojumi — Direktīva 2002/20/EK — 3. un 12.–14. pants — Radio frekvenču izmantošanas tiesības — Maksas par radio frekvenču izmantošanas tiesībām — Vienreizējās maksas par radio frekvenču izmantošanas tiesību piešķiršanu un atjaunošanu — Aprēķina metode — Esošo tiesību grozījumi)

(2013/C 156/09)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Belgacom SA, Mobistar SA un KPN Group Belgium SA

Atbildētāja: État belge

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour constitutionnelle* (Belģija) — Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) (OV L 108, 21. lpp) 3., 12., 13. panta un 14. panta 1. un 2. punkta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, kurā operatori, kuriem piemīt individuālās tiesības izmantot mobilās telefonijas frekvences, nosaka vienreizēju maksājumu, kas jāveic par atļauju izsniegšanu mobilās telefonijas tīkla izveidei un izmantošanai to teritorijā piecpadsmit gadu laikposmā — Operatoru individuālo tiesību atjaunošana — To operatoru, kuri vēlas iegūt jaunas tiesības, pienākums papildus ikgadējiem maksājumiem veikt vienreizēju maksājumu, kura apmērs tiek noteikts izsoles veidā — Pieļaujamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) 12. un 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz dalībvalstij noteikt mobilās telefonijas operatoriem, kuriem ir tiesības izmantot radio frekvences, vienreizēju maksu, kas jāmaksā gan par radio frekvenču izmantošanas tiesību jaunu iegūšanu, gan par šo tiesību atjaunošanu un kas jāmaksā papildus ne tikai ikgadējai maksai par frekvenču nodošanu lietošanā, kuras mērķis ir veicināt resursu optimālu izmantošanu, bet kas jāmaksā papildus arī maksai, ar ko tiek segtas atļaujas pārvaldības izmaksas, ar noteikumu, ka šo maksu mērķis tiešām ir nodrošināt resursa, kādas ir šīs radio frekvences, optimālu izmantošanu ka tās ir objektīvi pamatotas, pārskatāmas, nediskriminējošas un samērīgas attiecībā uz to paredzēto mērķi, un ka tajās tiek ņemti vērā mērķi, kuri izvirzīti 8. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta

Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva); tas jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Ar tādu pašu noteikumu apmēra noteikšana vienreizējai maksai par radio frekvenču izmantošanas tiesībām, vai nu atsaucoties uz agrāko vienreizējo piešķiršanas nodevu, kas tiek aprēķināta, pamatojoties uz frekvenču skaitu un mēnešu skaitu, uz kuriem frekvenču izmantošana attiecas, vai arī pamatojoties uz summām, kuras iegūtas izsolēs, var būt piemērota metode, ar kuru noteikt radio frekvenču vērtības;

- 2) Direktīvas 2002/20 14. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neliedz dalībvalstij noteikt mobilās telefonijas operatoram tādu maksu, kāda ir aplūkota pamatlīnētā, ar noteikumu, ka šis grozījums ir objektīvi pamatots, ka tas ir izdarīts samērīgā veidā un ka tas ir iepriekš paziņots visām ieinteresētajām personām, sniedzot tām atbilstīgu iespēju izteikt savu viedokli; tas jāpārbauda iesniedzējtiesai, ņemot vērā pamatlietas apstākļus;
- 3) Direktīvas 2002/20 14. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neliedz dalībvalstij noteikt mobilās telefonijas operatoram tādu maksu, kāda aplūkota pamatlīnētā.

⁽¹⁾ OV C 282, 24.9.2011.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums (Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Blanka Soukupová/Ministerstvo zemědělství

(Lieta C-401/11) ⁽¹⁾

(Lauksaimniecība — ELVGF — Regula (EK) Nr. 1257/1999 — Atbalsts lauku attīstībai — Atbalsts saistībā ar priekšlaicīgu pensionēšanos — Saimniecību citam nododoša persona, kas nav jaunāka par 55 gadiem, bet nodošanas brīdī vēl nav sasniegusi parasto pensijas vecumu — Jēdziens “parastais pensijas vecums” — Valsts tiesību akti, kuros atšķirīgs pensionēšanās vecums ir noteikts atkarībā no dzimuma, kā arī sievietēm atkarībā no izaudzināto bērnu skaita — Vispārējie principi par vienlīdzīgu attieksmi un diskriminācijas aizliegumu)

(2013/C 156/10)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Blanka Soukupová

Atbildētāja: Ministerstvo zemědělství